

Zvoni
ZA
Evropu!

*Zbirka utisaka
i stečenih znanja*

oktobar - decembar 2007

ВРАЧАР
ГРАДСКА ОПШТИНА

Evropski pokret
Srbija

O PROJEKTU

Zvoni za Evropu! je program namenjen maturantima srednjih škola na Vračaru. Zamišljen je kao vid dodatnog neformalnog obrazovanja o vrednostima Evropske unije, o njenoj strukturi, istoriji, kao i o procesu pridruživanja, u kome se Srbija trenutno nalazi. Posebna pažnja je posvećena mogućnostima koje se u ovom procesu pružaju mladima, ali i neophodnostima njihovog angažovanja u lokalnoj zajednici i direktnom podržavanju integracije Republike Srbije u Evropsku Uniju.

Projekat je obuhvatio niz aktivnosti:

Radionice su bile održavane jednom nedeljno u periodu od sedam nedelja u prostorijama Evropskog pokreta u Srbiji. Za pripremu programa i održavanje radionica, bile su zadužene Bojana Popović i Milica Radovanović Dumonjić, članice stručnog tima Evropskog pokreta u Srbiji. Pored njih, i gosti predavači su imali priliku i zadovoljstvo da diskutuju i razmene ideje i mišljenja sa srednjoškolicima, kao što su to učinili gospođa Ulrike Hartman, zamenica ambasadora Republike Austrije u Srbiji i gospodin Vojislav Milošević, dugogodišnji NVO aktivista.

Nakon završetka serije radionica, učenici su zajedno sa predavačima iz Evropskog pokreta u Srbiji pripremili i održali „**Evropski čas**“ u svojim školama.

Tokom trajanja programa srednjoškolci su imali priliku da **posete državne institucije** koje se bave pitanjem evropskih integracija i da se upoznaju i razgovaraju sa državnim zvaničnicima koji se bave pitanjima evropskih integracija. Utiske i znanja stečena na predavanjima, u posetama državnim institucijama i razmišljanja o Evropskoj uniji i budućnosti Srbije, učenici su na svoj način izrazili pisanjem eseja, na temu **Srbija u Evropskoj uniji**, koji su sadržani u ovoj publikaciji.

Projekat je mali, ali je veoma bitan korak u promociji evropskih vrednosti i informisanju mladih ljudi u Srbiji o tekućem procesu evropske integracije. Pored učenika, u njegovoj realizaciji su učestvovali profesori i stručno osoblje iz srednjih škola, kao i Gradska opština Vračar, bez čije svesrdne pomoći ne bi bio ostvaren.

Sara Radenović

Treća beogradska gimnazija

Skoro sigurno, svaki dan, u bilo kojim dnevnim novinama ili na televiziji, u programima različite sadržine, možemo videti makar jedan tekst vezan za odnos Srbije i Evropske unije. Bilo da su to prognoze, vrlo provokativnih naslova („Srbija će ući u Evropsku uniju do maja 2012. godine“), obaveštavanje naroda o novim problemima, ili čak šale na račun ulaska, ili nekih pogrešnih poteza onih koji ovu državu vode. To postaje naša svakodnevnica. Javnost u Srbiji uvek zaprepašćena kad se pojavi neki novi zahtev, a važni ljudi u Evropskoj uniji uvek začuđeni koliko vremena treba nešto da se obavi. Razočarani jedni, razočarani drugi... i tako u krug.

Narod je naravno podeljen. Postoje oni koji su oduševljeni samim pojmom Evropske unije, i žarko žele da se Srbija priključi, dok su uvek tu i oni veliki protivnici. Ipak, mnogi nemaju ni dobre informacije, ni tačne podatke o tome šta je Evropska unija i šta ona predstavlja. Čak i da imaju načina da saznaju, pitanje je koliko žele da saslušaju, da prošire svoje znanje i svoje vidike.

Ne želim da kažem ni da su jedni, ni drugi u pravu. Stvar je stava i odnosa prema svojoj budućnosti i u kom smeru žele da ona ide. Za neke bi možda bio bolji put u Evropsku uniju, dok za drugima to možda predstavlja previše odricanja i promena koje ne žele. Zato želim da probam da razdvojim dobre od loših činjenica i predstavim pozitivne i negativne strane pridruživanja.

Zašto Srbija ne bi trebalo da se kreće ka Evropskoj uniji?

Od zemalja zapadnog Balkana, Srbija je napravila najmanji pomak ka Evropskoj uniji. A za taj put jasno se opredelila 2000. godine, kada je istakla da joj je cilj priključivanje. Možda je to zato što nije uložena potreban trud, a možda zato što ipak ne postoji dovoljna volja da se nastavi dalje. Od početka se podrazumevalo da neće svi biti na jednoj strani, složeno za put ka Evropskoj uniji, ali čini se da je srpski narod dosta podeljen po tom pitanju. I zašto bi onda Srbija trebalo da teži priključenju ako se većina još nije složila? Možda je problem u tome što građani nemaju potrebne informacije, za koje mnogi misle da ih neko krije od njih. Svako ko želi pravu informaciju, može da je dobije na pravom mestu. Stiče se utisak, kao da građanima nije dovoljno stalo do toga, i da samo malom procentu ljudi odgovara trenutna situacija u Srbiji.

Čini se (što je takođe problem neznanja i nezainteresovanosti) i da je narod ubeđen da će u trenutku kada Srbija uđe u Evropsku uniju svi problemi biti rešeni; finansijski, politički. Činjenica je da i posle priključenja Evropskoj uniji, države ostaju nezavisne sa svojom vlašću koja treba da i dalje funkcioniše, jer nije u pitanju nikakva nadvladana država. Evropska unija je mnogo više od obične međunarodne zajednice, ali nikako nije država. To je dobra ideja koja teži da države najstarijeg kontinenta okupi, da bi se sprečili ratovi i katastrofe uopšte.

Jedan od problema je i često postavljano pitanje, čak i ako se ispune svi kriterijumi, da li bi Srbija sigurno bila prihvaćena u Evropskoj uniji? Mnogi su začuđeni uslovima koji stižu svakodnevno, iako to nisu zahtevi posebno postavljeni za nas. To su „Kopenhagenski kriterijumi“, koje je svaka zemlja članica (koja je pristupila EU nakon 1995), kao zemlja potencijalni kandidat, morala da ispuni. Ipak, mnogima se čini kao da postoji neki pritisak da se ispune ti kriterijumi, a da Srbija ništa ne dobija zauzvrat, nikakve povlastice, nikakve pozitivne odgovore. Kao da se Evropska unija poigrava sa Srbijom, što građane čini dosta nervoznim i vrlo rezervisanim prema priključenju. Ali, ipak, možda samo političari to tako plasiraju, nemoćni da zaista reše određene probleme, koje visoki funkcioneri Evropske unije postavljaju pred njih. A možda i smatraju da Srbiji trenutno nije u interesu da odgovore na te zahteve, pa žele da zamaskiraju situaciju.

Uostalom, kada bi Srbija ušla u Evropsku uniju u ovom trenutku, svakako ne bi bila jedna od jačih i uticajnijih zemalja. Bila bi to neka mala zemlja, koju su dugo izbegavali, i u trenutku odlučili da je ubace u igru, i sa rezervom stave na kartu Evrope. Možda bi se (neinformisan) narod osećao pomalo beznačajno i nemoćno. A, možda jednostavno nismo spremni i svesni da postanemo deo Evropske unije.

Zašto bi Srbija trebalo da se kreće ka Evropskoj uniji?

Pre svega, sama ideja Evropske unije je sjajna! Sve zemlje Evrope, ujedinjene, bez granica. Ljudi slobodno prelaze iz jedne zemlje u drugu, iz jedne kulture u nešto sasvim drugo. Bez viza. Mladi studiraju malo u svojoj zemlji, pa nastavljaju obrazovanje u nekoj drugoj. Razmenjuju iskustva, upoznaju se, druže putem raznih programa. Programi napravljeni za njih su odlično osmišljeni, a uslovi i kvalitet života iznad proseka. Sam slogan Evropske unije „Ujedinjeni u različitosti“ dosta govori i mnogo znači. Dakle, niko ne želi da nametne određeni stil i dinamiku života, svaka zemlja zadržava svoj duh. I to je upravo ono što čini Evropsku uniju tako posebnom.

Zatim, sama sintagma Evropska unija znači unija svih zemalja Evrope. Zašto bi se Srbija razlikovala? Zašto ne bi postala deo te unije i našla svoje mesto na njenoj karti kada je oduvek bila značajan deo Evrope, kada ima dugu tradiciju i veliku kulturu, interesantan stil života po kome bi postala posebna i verovatno vrlo popularna. Na početku bi bilo malo teško, jer proces kroz koji svaka zemlja treba da prođe, nije nimalo lak i bezbolan. Ali, sigurno je da se ulaskom u Evropsku uniju mnogo toga menja. Možda bi se za Srbiju promenilo na bolje.

Na javnoj sceni vlada mišljenje da Srbija nije spremna ni za kakve promene, i kako Evropska unija u ovom trenutku ne bi bila dobro rešenje. Pitam se, kako to mogu tako pouzdano da znaju, a ne žele ni da probaju? U nekom trenutku promene su najbolje rešenje.

Činjenica je i da je Srbija mala zemlja, ne tako jaka, dok Evropska unija broji 27 zemalja članica, od kojih su mnoge veoma uticajne u svetu. Kad bude postala članica Evropske unije, Srbija će biti u društvu svih tih zemalja. U kakvom god problemu da bude, uvek će biti u Evropskoj uniji i imati podršku ostalih zemalja, što svakako nije mala stvar.

Ideja Evropske unije, kao što sam već rekla, jeste sjajna. I dosta stara, svakako. Uvek je postojala želja za nekom vrstom ujedinjenja zemalja na relativno maloj teritoriji kakva je Evropa. A zašto i ne bi? Zajedno zemlje lakše mogu da prevaziđu razne prepreke, lakše da reše probleme, izbegnu ratne sukobe. A da li će Srbija postati deo Evropske unije, zavisi od toga kako će se postaviti građani, koliko će želeti promene i da li će ih uopšte dopustiti.

Miloš Jovanović

Muzička škola „Stanković“

Srbija se nalazi u Evropi. Ta činjenica joj daje najlegitimnije pravo da postane članica Evropske Unije. Krajnje je vreme da to pravo i iskoristimo. Srbija treba da postane članica, i što je najbitnije svi treba da verujemo u to, ali i da budemo upućeni koliko smo udaljeni od glavnog cilja. Da budemo realni...

Srbija članstvom dobija na sigurnosti u svim oblastima. Postaje član jedne velike mašinerije i deli probleme sa svim članovima. Problemi Srbije postaju i problemi zajednice, tako da postoje institucije kojima može da se obrati, i pojedinac i sama država. Sigurnost se ogleda i u tome što Srbija dobija stabilnu valutu, uz to i jaču ekonomiju. U samom trenutku pristupa Srbija će već da izgleda bolje i jače, jer zakoni Evropske unije su striktni. U jasno određenim zakonima i pravilima nijednoj državi se ne dozvoljava članstvo dok se ne reše svi vitalni problemi. Pod to spada sve što Srbija trenutno nema; jaka ekonomija, stabilan dinar, nekorumpirano pravosuđe i rešene mnoge probleme. Posle izvršavanja svih tih zahteva, Srbija dobija sigurnost, pre svega, jer će biti dovoljno jaka da ne zavisi potpuno od zajednice, već da se postavlja kako njoj odgovara, naravno uz toleranciju.

...Pristupanjem, Srbija dobija i veliku političku moć, jer je njena uloga ravnopravna sa svim ostalim članicama, a njen glas može da postane odlučujući u donošenju mnogih bitnih odluka. Iako mala zemlja, imaće ista prava kao Francuska, Nemačka, Velika Britanija i druge članice, što će je konačno staviti u bolji položaj. Takva uloga, zaista pomera granice.

Kad postane zemlja članica, građani Srbije neće imati nikakvih prepreka prilikom putovanja u ostale zemlje članice EU. Ukinuće se vize i bespotrebna papirologija za prelazak granice. Jedini dokument, koji će biti potreban za prelazak je lična karta. Srbija bi postala međunarodna saobraćajnica koja bi, zbog dobrog geografskog položaja, mogla da postane glavna raskrsnica značajnih puteva u regionu. To bi u mnogome pospešilo saradnju i diglo zemlju na jedan viši, ekonomski, privredni i intelektualni nivo.

Mogućnost upoznavanja drugih kultura, i načina rada zemalja EU kao i mogućnost privlačenja istih na naše tržište, predstavlja pravi način za oporavljanje zemlje i za stvaranje nove, lepše slike o državi. Svaki student će moći slobodno da studira koji god želi univerzitet, i imaće mogućnost da svojim znanjem pomogne okolini.

Srbiji je neophodno da postane član, jer je već odradila veliki posao u pravcu pridruživanja, a nema nikakvu rezervnu varijantu. Odlaganje neminovnog i bežanje od odgovornosti može da nanese mnogo štete. Iskustvo država u regionu, koje su imale konkretnija rešenja veću želju da pristupe, treba da posluži za primer Srbiji, jer su sve države ekonomski, privredno, pa i kulturološki daleko ispred Srbije, a radile su samo ono od čega se Srbija brani.

U svetu svako pripada nekom. Čovek ima ženu, njih dvoje porodicu, porodica komšiluk, deca imaju školu, škola ministarstvo... Srbiji fali neko, nešto. Neko ko je voljan da pomogne, ali i da kritikuje. Srbiji treba Evropska unija.

Uroš Maslarević

Treća beogradska gimnazija

Ulazak Srbije u Evropsku Uniju, već dugi niz godina predstavlja jedno od bitnijih pitanja za našu budućnost. Sukobi u Srbiji, kao što su oni koji se vezuju za problem manjina, secesionističke težnje i ugrožen teritorijalni integritet, nestabilni politički sistem, nerazvijeno građansko društvo i loš menadžment privredne tranzicije, su virulentni i stvaraju veliko rastojanje do statusa zemlje kandidata. Pitanje koje se postavlja jeste, kolika je naša prava želja da pristupimo Uniji. Rešavanje problema kao što su stagnacija i nereformisano obrazovanje, su ključni za razvoj naše zemlje i na to treba naročito obratiti pažnju. Takođe je bitno da se upoređi šta time dobijamo, a šta gubimo.

Politika obrazovanja od 2000. godine postaje značajan deo evropske strategije zapošljavanja, a osnovna smernica je uzajamno priznavanje visokoškolskih diploma. Prihvatanjem evropskih obrazovnih programa omogućava se umrežavanje visokoškolskih ustanova i transfer stručnih znanja. I pored uslova, da države članice dosledno poštuju nastavne sadržaje i obrazovne sisteme opšteg i stručnog obrazovanja, moraju se poštovati kulturne, jezičke i nacionalne razlike.

Rezultati istraživanja, koje je sprovedeno među učenicima srednjih škola svih evropskih zemalja, su pokazali da nivo znanja učenika iz Srbije nije zadovoljavajući, zbog čega smo se i našli pri kraju liste. Posledice takvog srednjoškolskog sistema veoma se osećaju i dalje, tokom studija. Ulaskom u EU bi se standardi obrazovanja izjednačili sa evropskim, i onda bi važio princip mobilnosti, tj. diplomirani studenti naših fakulteta mogli bi da odlaze u EU i da konkurišu za zaposlenje pod istim uslovima kao i njihovi državljani, i obrnuto. Nastavni programi i planovi trebalo bi da budu jasni i transparentni, kako bi se tačno znalo šta se tokom školovanja uči i za šta se studenti osposobljavaju. Ono što je neophodno našem školstvu jesu timski i praktični rad koji je pimenjiv u svim sferama savremenog života. Neophodno je uvođenje radionica da bi se praktično proveravalo ono što se izučavalo. Svaka radionica bi trebalo da ima svoj konkretan zadatak i određenu grupu studenata koja bi se time bavila. Dobro bi bilo da su radionice sačinjene od studenata EU kako bi neposredno razmenjivali iskustva i sticali nova znanja.

U ovom procesu velika je uloga nastavnog osoblja, jer ono mora da bude svesno svoje uloge nosioca progresivne edukacije. Sami profesori morali bi permanentno da rade na svom stručnom i pedagoškom usavršavanju. Ne treba zaboraviti na mogućnosti elektronskih škola, koje omogućavaju obrazovanje osobama koje su zbog prirodnih anomalija sprečene da prate normalnu nastavu i na taj način diskriminirane. Ovi problemi su počeli da se uzimaju u obzir još od uvođenja dva velika obrazovna programa opšteg obrazovanja, Sokrat i profesionalnog programa Leonardo da Vinči 1994/1995. kojim su sažeti i dopunjeni programi prve generacije, koji su već tada bili pri kraju. Ovi programi su 1999. godine obnovljeni i dopunjeni, a rok trajanja im je bio 6 godina. Njima su obuhvaćene, pored članica EU sve države sa kojima je Unija pregovarala oko ulaska u zajednicu.

Mana ovih programa je opasnost od gubitka identiteta što je posledica globalizacije. Ne sme se zanemariti i zaboraviti vlastiti jezik, istorija, tradicija i kultura. Od EU se uzima samo najbolje (ono u čemu su oni bolji od nas), a zadržava se ono što je kvalitetno i nama svojstveno. Ulazak u EU ne treba da bude nametnuto rešenje, već posledica svesti naših ljudi o potrebi pripadanja Evropi.

Dakle, trenutno jedini put koji obećava prosperitet našeg obrazovanja u svim oblastima jeste ulazak Srbije u EU. U velikom smo zaostatku i to nas koči. Naše tržište je veoma nerazvijeno, i trebalo bi mu dati prioritet, što je bitno za ekonomski i privredni oporavak. Postoji još puno koraka koje Srbija mora da učini i nauči, a koji su joj neophodni za dalji razvoj. Ipak obrazovanje predstavlja osnovu svakog društva, kao i njegovog razvoja i ne treba ga zapostavljati ni u kom pogledu. Pristupanje Srbije u EU je jedini način da ponovo postanemo Evropa.

Milica Stamenković

Tehnička škola GSP

Srbija u Evropi

Lepo zvuči...kao i svaka bajka i ova počinje sa: „u neko staro vreme, u nekom dalekom kraljevstvu živela je prelepa princeza...“

Nažalost, Srbija, jedna od najstarijih država Evrope, sa dugom tradicijom kulture, demokratije, oslobodilačkih ratova, diplomatije...“princeza u kraljevstvu“, na početku dvadeset prvog veka, nije deo evropskih integracija?!

U svoje vreme najjača feudalna država sa velikim ambicijama, sa svim viđenjima da će se razviti u moćnu državu...pobednici u ratu, gubitnici u miru. Nije krivo ni Kosovo, ni Slova, ni razne teorije zavere stranih centara moći i domaćih plaćenika, Rokfeleri, Soroši, masoni...problem sam ja!?

...A naša Skupština zbog kasnog formiranja Vlade kasni sa nekoliko zakona, međutim zakonodavstvo nije jedina bitna stvar na putu evropskih integracija. Kao i

godinama unazad ostaje pitanje Haga, a neresavanje ovog problema najveća je opasnost za perspektivu Srbije. Zbog ovih problema malo je verovatno da se zemlje Zapadnog Balkana mogu naći u Evropskoj uniji i kada. Po procenama Brisela jedino bi Hrvatska mogla da uđe u EU za pet godina, a nešto zatim i Makedonija.

Moje viđenje Srbije u Evropskoj uniji...

...volim da slušam preglasno narodnjake sa arapskim motivima za koje znam da su to „oni“ ukrali od nas. Na svadbama se puca, jer kakvo je to veselje ako niko nije bar povređen... volim da pitam komšiju „a Vama su sinoć bili gosti“? Volim da slažem sebe nedeljom uveče da od sutra počinjem da učim i da konačno dam svoj doprinos da se Srbija nađe u Evropskoj uniji.

U Evropskoj uniji je drugačije...lokali se zatvaraju u 23h i nakon toga se na ulicama grada može sresti tek po neki užurbani prolaznik, dok je Beograd u to vreme pun života, ljudi, muzike, automobila. Kod nas se dani ne razlikuju po radnim i neradnim, već po dešavanjima u gradu. Beograd nije slučajno nazvan New Yorkom Balkana.

Evropska unija

Skoro smo bili na ekskurziji u Pragu. Kulturan, prijatan narod. Jako gostoprимljiv...ponosan na svaki deo svoje istorije...socijalizam, kapitalizam, komunizam...bio on loš ili dobar po njihovu kulturu,veru...

Poštuju zakone, i u slučaju da se zakon prekrši, kazne su rigorozne. Bez psovki i cigareta na ulicama. Kafići su podeljeni na pušački i nepušački deo. Može se plaćati evrima, gde god i šta god kupovali.

U Češkoj je standard, ekologija i nivo življenja veoma visok. Skoro svaki prolaznik dobro zna engleski jezik. Saobraćaj je maksimalno sređen, bez gužvi, prekršaja...naravno, bez nervoze propuštaju pešake..da ne idem u detalje.

Širok izbor kvalitetnih robnih marki...„Gucci“, „Armany“, „Dolce/Gabana“...

Granice...granice ne postoje...sve je to kao jedna zemlja. Sve je tako dobro, a opet tako nedostižno za naše navike, želje, prohteve...

Srbija u Evropi

Bajka. Lepa i nedostižna. Kao Dejan sa Dorćola, koji me nije sačekao...kao i policajac koji mi nije napisao kaznu kada sam prešla van pešačkog prelaza, jer sam nabacala najslađi osmeh pozvavši ga na kafu, koju je na kraju on platio. Kulturni i nepotkupljivi policajci, stručni i dostojanstveni lekari bez noćnih pregleda na privatnoj klinici, profesori u sakoima sa nezakrpljnim laktovima, „to bre moda“(prof.Živanović), vozači koji trezni voze 40km/h pored škola...od toga nema ništa, jer previše liči na bajku...(onu sa početka).

Mi prosto obožavamo, da sve učinimo samo, da nam nije dosadno: da se svađamo oko parkinga, oko poslednjeg modela pantalona u butiku, oko muzike u kafani, oko plaćanja računa kad izađemo sa društvom...da kupujemo „Naiva“ TV prijemnike, „Redbuk“ patike i naravno neautorizovane kompjuterske programe prepune virusa „Pa, šta ti je sada?“, da gledamo prvi još neobjavljene filmove, da budemo najbolji bankari, fudbaleri, vozači, teniseri, stolari, zidari...

...“Da para vrti gde burgija neće“. Da budemo mamini i tatini sinovi i ćerke. Da živimo sa mamom do dvadeset pete (a i mnogo duže!!!), i gde god da odemo napravimo haos...Da policajcu utrpamo u levi džep 10EUR za crveno svetlo, da za 2000EUR snimimo CD, a da pritom ne otvorimo usta. Da se švercujemo gradskim saobraćajem, da se pravimo da nismo kod kuće kada nam zazvoni poštar sa plavim kovertom...da dajemo poslednji dinar muzici...

Srbija u Evropskoj uniji!?

Teško...mada, izgubljeno je samo ono čega se sami odrekemo...Srbija još uvek može da bira...

Stefan Stefanović

Muzička škola „Stanković“

Za ulazak Srbije u Evropsku uniju je većina građana. Međutim među njima ima i onih koji nisu za ulazak, a kao glavni razlog navode to što je preduslov za ulazak u Evropsku uniju ulazak u NATO, i iskorišćavanje resursa Srbije. I jedna i druga strana imaju svoje argumente i objašnjenja. Dok se vode rasprave da li je dobro ući u Evropsku uniju, prvo treba proveriti da li je Srbija spremna da uđe u nešto tako veliko, jer jedno su želje, a drugo su mogućnosti.

Evropa ima 44 države, od kojih je 27 u Evropskoj uniji. U njoj nisu neke nerazvijene poput Albanije, Bosne i Hercegovine, Hrvatske, Srbije, ali i neke veoma razvijene poput Islanda i Norveške koje odbijaju da uđu iz njima poznatih razloga.

Norveška je primera radi 1994. godine odbila ulazak u EU, ali je ipak u proteklih 6 godina bila po jednom istraživanju najbolja država za život sa najvećim platama na svetu, dok su ispod nje su bile sve članice EU. Ove godine tu laskavu titulu dobio je Island koji je istupio iz EU zbog jednog od zakona koji se tiče ribolova. Dakle, po svemu tome možemo reći da u EU nije sve ružičasto, jer su u protekloj godini Holandija i Francuska odbile da prihvate predlog Ustava.

Međutim, tu postoji i ona druga strana koja u pridruživanju Srbije EU vidi olakšice i razne pogodnosti. Tu spadaju putovanja bez viza, razni krediti, spoljna trgovina, izvoz srpskih proizvoda u Evropu... Kada sve to stavimo na stranu, dolazimo do jedne veoma važne stvari, da li su Srbija i srpski narod spremni da uđu u tu “ustanovu”? Jer, pored toga što treba da se usvoje zakoni koji važe u Evropskoj

uniji, tu je i ponašanje građana, nivo korupcije, ekonomski i privredni razvitak, sudstvo... Dakle, ima dosta koraka koje treba načiniti pre nego što se zakorači u Evropu. Srbija, pre svega, treba da obrati pažnju na sve veće afere u kojima su neki vodeći ljudi u ovoj zemlji, na porast nasilja u porodici, kao i na sve veće zagađenje reka i životne sredine. Srbija će, pre nego što uđe u EU, morati da se oslobodi starih deponija i unapredi tehnologiju za preradu otpada. Neka nam kao primer posluže zemlje kao što su Norveška i Island, koje nisu molile Evropsku uniju za pomoć, već su same rešile svoje probleme i iskoristile svoje resurse na najbolji mogući način. Država treba sama da se stabilizuje, pa tek onda da ide na neki viši nivo i razmišlja o pridruživanju. To treba da urade i građani Srbije, i da neka razmišljanja promene iz korena. Između ostalog, tu je »život u prošlosti«, odnosno, razmišljanje da se još uvek nalazimo u vremenu Cara Dušana, kada je Srbija bila na svom vrhuncu. To je svetla prošlost, ali nažalost daleka, koja se nikada neće vratiti i koju ne treba prizivati, jer mi živimo u sadašnjosti, koja je, hteli ili ne, realnost. Grdno se varaju oni koji misle da je glas Srbije važan u svetu, jer mi ne možemo ni o svojoj sudbini da odlučujemo, a pogotovu o nečemu drugom! Moramo da se pomirimo sa sudbinom, priznamo da smo pogrešili i da odlučno krenemo od početka. Korak po korak, počnimo da ispravljamo sve delove društva kojima je to potrebno. Srbija je, iako, u Evropi, ipak, daleko od evropskog standarda - vozovi su nam spori, putevi u lošem stanju, fabrike nam ne rade, drugim rečima sve stoji. Ne smemo dozvoliti da tako uđemo u EU, jer će strane firme i strano tržište progutati krhku i nestabilnu ekonomiju Srbije. Da se okrene novi list nije lako, ali političari rade na tome, bar tako pričaju. Iznad svega mora da se ispravi loša slika o Srbiji, ne samo u Evropi, već i u svetu. Iz dana u dan to rade sportisti postižući dobre rezultate, ali sama Srbija mora da se trudi da pokaže da ona nije onakva kakvu je predstavljaju. Evropa je stabilna, jaka i društveno uređena, dok je Srbija siromašna i nerazvijena. U Evropi se više zarađuje, ali i radi. U Srbiji se ne radi (ne zato što su Srbi lenji, već zato što nema posla) ali se zato više provode i vesele. Treba naći zlatnu sredinu između rada i zabave, samo tako ćemo moći da uđemo u svetske tokove, a da u isto vreme ne izgubimo integritet i svoje ja. Srbija ima dosta toga da ponudi. Tu su kulturna dešavanja poput EXIT-a i Guče, domaća jela i brendovi poput "Šljivovice", spomenici kulture... I Evropa ima nama šta da ponudi, pa neka to bude uzajamno pomaganje, a ne samo iskorišćavanje jedne od strana.

Svesni smo da treba da prođe dosta godina i generacija da bi se ljudi promenili. Nažalost, nekome će za to biti potrebno više vremena, nekome manje, ali budimo mi ti koji će se prvi promeniti, i pomoći Srbiji da uđe u Evropsku uniju spremni da živimo u njoj.

Swako od nas sanja san da ostvari nešto veliko. Želim da naši političari ostvare svoj san i san svih građana, i da Srbija uđe u Evropsku uniju što pre, zbog nas samih, a i budućih pokoljenja.

Marjana Stanojković

Tehnička škola GSP

„ ...Trebalo ponovo stvoriti evropsku porodicu naroda, ili nastojati, što je moguće više, da se postigne, a onda toj porodici dati strukturu u kojoj će živjeti u miru, sigurnosti i slobodi. Moramo izgraditi neku vrstu **Sjedinjenih evropskih država**. Samo će na taj način stotine miliona radnika osetiti male radosti i nade zbog kojih vredi živjeti...

...Prvi korak u ponovnom osnivanju evropske porodice mora biti partnerstvo između Francuske i Nemačke. Samo na taj način Francuska može ponovo preuzeti moralno vođstvo Evrope. Nema oživljavanja Evrope bez duhovno snažne Francuske i duhovno snažne Nemačke. Struktura Sjedinjenih evropskih država, ako će biti solidno i pravilno izgrađena, smanjiće važnost materijalne snage pojedinih država. Manje države biće jednako vredne kao i velike i gradiće svoje dostojanstvo doprinoseći zajedničkom cilju ...

...Prvi praktičan korak bi bilo osnivanje Saveta Evrope. Ako u početku sve evropske države ne budu želele, ili ne budu mogle da se pridruže, mi, bez obzira na to moramo krenuti u okupljanje i udruživanje onih koje to žele i mogu...

... Zato vam kažem: **Neka se Evropa ujedini !** "

Iz ovog citata jasno se vidi da je Srbiji mesto u Evropskoj uniji, ali ne zato što mi tako mislimo, već zato što bi tako trebalo da bude.

Vinston Čerčil je govorio o ponovnom stvaranju evropske porodice naroda, koja bi živela u miru, sigurnosti i slobodi. Stvaranjem Sjedinjenih evropskih država, video je način da stotine miliona radnika oseti male radosti i nade zbog kojih vredi živeti. Smatrao je da i manje države, poput naše Srbije, treba da budu podjednako vredne kao i velike, i grade svoje dostojanstvo doprinoseći zajedničkom cilju. Iako postoje države koje ne mogu ili ne žele da se pridruže, mora da se nastavi okupljanje onih koje to mogu i žele.

Proces stabilizacije i pridruživanja predstavlja posebnu vrstu regionalnog pristupa Evropske unije državama zapadnog Balkana. Albanija, Srbija, Hrvatska, Republika Makedonija, Crna Gora i Bosna i Hercegovina po prvi put su dobile priliku da, na temelju njima prilagođenog pristupa, postanu punopravne članice Unije.

Proces stabilizacije i pridruživanja, osim što sadrži podsticaje u vidu različitih programa pomoći, postavlja i određene ekonomske i političke uslove. Zahtevi za pristupanje Evropskoj uniji, koji su postavljeni državama srednje i istočne Evrope, postavljeni su i pred države zapadnog Balkana. Reč je o "Kopenhagenskim kriterijumima", koje je definisao Evropski savet na samitu u Kopenhagenu 1993. godine i koji su utvrđeni u članovima 6. i 49. Ugovora o Evropskoj uniji. Prema tim kriterijumima, države zapadnog Balkana moraju da usmere svoj politički, ekonomski i institucionalni razvoj ka vrednostima i modelima na kojima se temelji

Evropska unija: demokratiji, poštovanju ljudskih prava i tržišnoj privredi.

Jedan od najznačajnijih političkih uslova jeste pojačana saradnja svih država u regionu po modelu koji je karakterističan za Evropsku uniju.

Proces stabilizacije i pridruživanja naše zemlje Evropskoj uniji formalno je započeo 2001. godine osnivanjem Zajedničke konsultativne radne grupe.

Nadamo se da će do 2014. godine Srbija biti članica Evropske unije, jer ona pripada Evropi, a samim tim je i neizostavna članica.

Marija Stojković

Muzička škola „Stanković“

Ujedinjenje svih evropskih zemalja je bila prvobitna ideja Evropske zajednice. Do sada je u Evropsku uniju stupila 21 zemlja ali, ukupno ih ima 27 (od kojih je 6 zemalja osnivača). Naravno, da bi stupile u Evropsku uniju, sve zemlje su morale da ispoštuju kriterijume koje je unija postavila: da države budu ekonomski stabilne sa konkurentnom privredom; da budu pravne države i da poštuju osnovna ljudska prava; da usvoje zakone koji su podudarni sa propisima koji važe u Evropskoj uniji; da ispune politički kriterijum (koji važi za zemlje regiona).

Da bi postala članica Evropske unije i Srbija takođe mora da ispuni ove kriterijume, posebno politički kriterijum zbog svoje ratne istorije. Međutim, Srbija još uvek nije u stanju da to uradi, jer ima dosta problema - ekonomskih, političkih... (kojima se pridaje važnost i o kojima su svi manje-više informisani), ali se najmanje spominje veliki problem ekologija.

Ekologija je zapostavljena

Srbija je zemlja koja je u poslednjih 100 godina često ratovala, što, naravno, nije moglo da ne ostavi posledice kao što su zagađeno zemljište, samim tim i zagađena hrana, vazduh, voda. I pored svega toga, ekologija je zapostavljena u Srbiji, dok se u Evropskoj uniji ulaže u ekologiju, jer se ona ne razdvaja od životnog standarda. Ekologija ima efekte na sve aspekte društva: industrijsku proizvodnju, poljoprivrednu proizvodnju, zdravlje ljudi, čak i na ekonomiju. Ipak, u Srbiji je zaštita životne sredine ispod minimalnog nivoa. Kazne za zagađivanje životne sredine su niske, a pored toga, u Srbiji ne postoji dobar metod da se otkrije pravi krivac za zagađenje nekog regiona (npr. ima nekoliko fabrika u jednom regionu, a štetna supstanca koja je nađena u reci, se koristi u svim fabrikama tog regiona i ne može da se utvrdi pravi krivac). Sve dokazuje da smo se okretali svim ostalim problemima, ali da smo zapostavili najveći i jedan od najvažnijih.

Nezainteresovanost za ovaj problem

O ekologiji se retko govori. Mali broj ljudi u Srbiji se bavi ovim problemom, zato što

Ljudi više obraćaju pažnju na egzistencijalne probleme (uglavnom ekonomske prirode). Vlada opšta nezainteresovanost po pitanju ekologije, što dokazuju i istraživanja o stanju životne sredine, izvršena pre 2 meseca. U istraživanju je učestvovalo 2428 građana Beograda, Novog Sada i Niša, starijih od 18 godina, a istraživanje su sprovedi IRI i Strateški marketing. Ispitivane građane najviše muče problemi nezaposlenosti, životnog standarda, socijalni problemi. Svega 2% Beograđana i 1% Novosađana smatra da bi ekološki problemi trebalo da budu prioritet u Srbiji. Ipak, prema istraživanju, građani Srbije su spremni da promene svoje navike da bi se zagađenje smanjilo, a 76% bi odvajali smeće i odlagali ga na odgovarajuća mesta, što pokazuje da bi, iako im ekološki problemi nisu prioritet, svejedno pomogli, kad bi im to bilo omogućeno (npr. ambalažni otpad). Za sada je broj ljudi koji se bavi problemom životne sredina nedovoljan da bi se nešto značajnije učinilo.

Neinformisanost

Većina građana nije informisana o tome kakvo je ekološko stanje u Srbiji. Razgovori na ovu temu se retko kad pokreću, a trebalo bi ovu temu više eksponirati u javnosti i medijima da bi se što više ljudi informisalo i zainteresovalo za ekološko stanje u Srbiji. Ovaj problem ne bi trebalo da se izbegava, jer se svakako ne može izbeći.

Živimo tako što jedemo zagađenu hranu, pijemo takođe zagađenu vodu, udišemo zagađen vazduh. Što više ljudi toga bude svesno, više će se angažovati da pomogne u rešavanju problema.

Dug put

Naravno, čak i da se nekim čudom ljudi zainteresuju i počnu da deluju, do rezultata se neće doći tako brzo. Za oporavak na ovom polju biće potrebno dosta godina konstantnog angažovanja. Dok su druge zemlje ulagale u zaštitu životne sredine, Srbija nije primećivala da je to njen veliki problem, tako da je čeka dug put do dostizanja evropskih standarda. Uz ispunjavanje „Kopenhagenskih kriterijuma“ trebalo bi raditi i na poboljšanju životne sredine u Srbiji.

Milena Jevremović

Tehnička škola GSP

Srbija je mala zemlja sa mnogo potencijala, u kojoj bi se sredstva, uložena na pravi način mogla dobro isplatiti. Ljudi koji žive u Srbiji svesni su prirodnih bogatstava koja poseduju, ali nemaju dovoljno mogućnosti da ih usavrše, iskoriste i od toga profitiraju.

Sa druge strane, Evropska unija ima sva potrebna sredstva za ostvarenje tog cilja, što bi rezultiralo i približavanju ostvarenja jedne od ideja EU, odnosno ujedinjenju svih evropskih zemalja.

Stabilna Srbija uslovljava stabilan Balkan

Srbiju karakteriše raznovrsna etnička slika, izmešanost različitih nacija, religija i kultura. Ona je multietnička, multikonfesionalna i multikulturna država, što je posledica ne samo njenog geografskog položaja već i različitog demografskog razvoja, migracija, socio-ekonomskih i političkih činilaca. Zbog relativno visokog udela drugih nacionalnosti i njihovog teritorijalnog razmeštaja, pitanje nacionalnih manjina je teže i složenije nego u drugim evropskim državama. U Srbiji sa pokrajinama, čija je etnička struktura u evropskim razmerama nesumnjivo najraznovrsnija, od oko 10 miliona stanovnika, oko 30% čine pripadnici nacionalnih manjina, od kojih su najbrojniji: Albanci, Mađari i Bošnjaci. Iako odnosi između svih naroda koji žive u Srbiji nisu baš najbolji, oni podjednako žele da se pridruže Evropskoj uniji i teže ka tome.

Saradnja Srbije sa Evropskom unijom

Saradnjom između Srbije i Unije u oblasti podsticanja i zaštite ulaganja, učiniće se pomak na stvaranju povoljne klime u Srbiji za domaća i strana privatna ulaganja. To uključuje poboljšanje pravnog okvira koji uređuje ulaganja, kao i poboljšanje zaštite ulaganja.

Cilj industrijske saradnje je modernizacija i restrukturiranje srpske industrije kao i pojedinih sektora. Poseban naglasak će biti na jačanju privatnog sektora, koji treba da postane dovoljno konkurentan za izvoz na tržište Unije. Takođe, će se saradivati na poboljšanju tržišta, tržišne transparentnosti i poslovnog okruženja, uz poseban naglasak na podsticanju izvoza.

Razvoj turizma doprinosi ekonomskom razvoju i povećanju zaposlenosti. Saradnja u podsticanju i razvoju turizma između Zajednice i Srbije, zasnivaće se na prenosu tehničkog znanja i iskustva. Saradnja će se posebno odnositi na razmenu informacija o važnim pitanjima od interesa za obe strane, na podsticanju razvoja infrastrukture, što će ubrzati ulaganja u turistički sektor, kao i razmatranje projekata regionalnog karaktera, čime će se unaprediti regionalna saradnja.

Saradnja u oblasti carina usmerena je na uskladjivanju carinskog sistema

Republike Srbije sa sistemom EU. Evropska unija je istovremeno i carinska unija. To će omogućiti slobodnu trgovinu između Srbije i zemalja EU.

Unija će pomagati Srbiji pri reformi fiskalnog sistema i jačanju poreske uprave, kako bi se obezbedila efikasnost kod ubiranja poreza, i u borbi protiv poreskih prevara, tj. utaja poreza. Cilj ove saradnje je da se ojača srpski fiskalni sistem kako bi u budućnosti mogao da funkcioniše u sklopu Evropske unije.

U oblasti socijalne zaštite saradnja će uključivati prilagođavanje sistema socijalnog osiguranja u Srbiji novim ekonomskim, socijalnim zahtevima, pružanjem usluga stručnjaka i organizovanjem informatičkih i obrazovanih aktivnosti. Saradnja će takođe obuhvatati prilagođavanje srpskog zakonodavstva u pogledu radnih uslova i jednakih mogućnosti za žene i muškarce, kao i poboljšanje nivoa zaštite zdravlja i bezbednosti radnika.

Saradnja u poljoprivrednom i poljoprivredno-industrijskom sektoru treba da podstakne njegovu modernizaciju i restrukturiranje u skladu sa standardima u Uniji, radi osposobljavanja srpske poljoprivrede za učestvovanje u unutrašnjem tržištu preduzeća. Uporedo sa modernizacijom koja čini osnov ove saradnje, radiće se na održivom seoskom razvoju šumarstva kao i na uskladjivanju veterinarskog i fitosanitarnog zakonodavstva sa zakonodavstvom u Uniji.

Naime, obrazovanje i stručno usavršavanje bila su dva kamena temeljca kojima se Komisija obavezala da će obezbediti ulaganja u ljudske potencijale i podsticati njihovu kvalifikaciju, kreativnost i sposobnost. U sporazumu ova oblast će uključivati saradnju na podizanju nivoa opšteg obrazovanja i stručnih kvalifikacija u Srbiji.

Pored očuvanja kulturne baštine, Unija pridaje veliki značaj očuvanju identiteta država članica, što je jedan od cijeva EU, zagarantovan ugovorom o EU.

U delu o informacijama i komunikaciji Unija i Srbija obavezaće se na razmenu informacija o Uniji široj javnosti i informacija stručnim krugovima u Srbiji o specijalizovanim područjima rada Unije.

Unija i Srbija će sarađivati na unapređenju audio-vizuelne industrije u Evropi i podsticanju koprodukcije u kinematografiji i televiziji.

Razvoj saobraćajnog sektora jedan je od činilaca preko potrebnih za okončanje stvaranja unutrašnjeg tržišta, čime će se olakšati protok roba i ljudi kao i pristup tržištu saobraćajnih usluga.

Saradnja u energetici zasnivaće se na načelu tržišne ekonomije i postepenoj integraciji evropskih energetske tržišta.

Osnovno pitanje je, kako Srbija da se odazove izazovima globalizacije, a uz to da sačuva svoj kulturni identitet, da učvrsti svoju nacionalnu bezbednost i da napreduje. Srbija u tom pogledu treba da čini sledeće:

- U pogledu informacione globalizacije treba da nastoji da što više koristi globalni progres i razvija informaciono društvo;
- U pogledu teritorijalne globalizacije treba da podržava integracije u regionu Balkana i Jugoistočne Evrope;
- U pogledu ekonomske globalizacije, Srbija je još uvek na periferiji svetskog globalizacionog procesa. Preko članstva u EU će sigurno poboljšati svoj položaj na svetskom tržištu;
- U pogledu etničke globalizacije, za balkanske narode je globalizacija prihvatanje zapadnih društvenih modela i civilizacijskih vrednosti. To je pitanje civilizacijskog izbora. Srpski narod pokazuje etničku i versku toleranciju prema drugim etnosima.
- U pogledu duhovne globalizacije. Srbija se oslanja na duhovno srodne narode i svoju dijasporu u Evropi i svetu. Naši naučnici, kulturni radnici, sportisti su svojevrsni ambasadori koji reprezentuju kulturne i fizicke osobine srpskog naroda;
- U pogledu političke globalizacije, Srbija ne teži ka izgradnji centralizovane nacionalne države, već ka formiranju građanskog društva. Srbija ima evropsku političko-ekonomsku i kulturnu orijentaciju ali ne na uštrb našeg nacionalnog identiteta. I jedno i drugo treba da se razvija paralelno.

Poznavanje i poštovanje pluralizma svih civilizacija, kultura i konfesija, kao i geografskih i istorijskih sličnosti i razlika balkanskih naroda, neophodno je za mir i stabilnost ovog regiona. Zato je budućnost svih nacionalnosti i etničkih manjina balkanskog regiona blisko vezana sa razvojem demokratije i međuetničkih odnosa. Takođe, uprkos relativno velikim razlikama koje postoje među balkanskim zemljama, za dalji celovit razvoj Balkana neophodna je njihova međusobna saradnja i povezivanje kao pretpostavka za bolju integraciju u evropske tokove.

Marina Grbić

Treća beogradska gimnazija

Uvod u EU

Evropska unija je regionalna organizacija evropskih država, kroz koju članice ostvaruju zajedničke ciljeve kao što su uravnotežen privredni i društveni razvoj, visoka stopa zaposlenosti, zaštita prava i interesa građana.

Osnovni ciljevi EU su: podržavanje privrednog i društvenog razvoja; potvrđivanje vlastitog identiteta na međunarodnoj sceni vođenjem zajedničke spoljne i bezbednosne politike (i postepeno stvaranje zajedničke odbrambene politike, koja može dovesti do zajedničke odbrane); zaštita prava i interesa državljana država članica uvođenjem građanstva EU; čuvanje i dalji razvoj Unije kao prostora slobode, bezbednosti i pravde, na kome je slobodno kretanje lica obezbeđeno uz paralelno usvajanje odgovarajućih mera iz oblasti kontrole spoljnih granica, azila, imigracije i borbe protiv organizovanog kriminala . EU ima 27 država članica.

Od samih početaka, Evropska unija je bila otvorena za prijem novih članica koje ispunjavaju kriterijume za članstvo, poštuju evropske vrednosti - slobodu, demokratiju, ljudska prava i slobode, kao i vladavinu prava.

Srbija

Za Srbiju pristupanje Evropskoj uniji definisano je kao prioritetan i dugoročan strateški cilj. Ostvarenje ovog cilja omogućice Srbiji učešće u razvoju evropske i svetske ekonomije, politike i kulture. Granice će biti formalnost i građani će moći slobodno da se kreću i putuju po celoj EU. Imajući u vidu kašnjenje u procesu tranzicije za državama istočne i srednje Evrope i težinu reformi koje moramo da sprovedemo kako bismo privukli strane investitore, EU je ne samo cilj već i sredstvo i partner koji na ovom putu pomaže uređenju naše zemlje.

Da bi naša zemlja uopšte mogla da uđe u EU, moramo da stabilizujemo ekonomsku situaciju i omogućimo neometano funkcionisanje tržišne privrede. Ulaskom u EU naša preduzeća bi imala bolji pristup kapitalu, opremi i tehnologijama, što bi uticalo na povećanje njihove konkurentnosti. Konkurencija na zajedničkom tržištu EU uticaće na ubrzanje neophodne modernizacije poslovanja naših firmi, s ciljem povećanja produktivnosti. Stabilnija ekonomska situacija doprineće većem prilivu stranih direktnih investicija, a samim tim i otvaranju većeg broja radnih mesta.

Kratkoročne koristi od ulaska Srbije u EU uglavnom se odnose na prenos znanja i metoda, pristup raznim fondovima i programima Evropske unije, tehničko-finansijsku pomoć EU-e, mogućnost korišćenja fondova namenjenih smanjenju razlika između regija i država članica Unije. Dugoročno se mogu očekivati pozitivni efekti sprovedenih reformi u vezi s primenom propisa EU-e, kao i efekti učestvovanja na velikom, zajedničkom tržištu, modernizacija privrede, porast direktnih stranih ulaganja, otvaranje novih radnih mesta, zaštita prava potrošača, itd.

Poljoprivreda i njen razvoj

Ulazak u EU će Srbiji omogućiti , između ostalog, i brži razvoj poljoprivrede. Proizvođači će lakše moći da plasiraju svoje proizvode i na svetsko tržište. Zahvaljujući reformama koje je sprovela EU ubrzava se razvoj i ove grane privrede.

Reforma zajedničke poljoprivredne politike EU 2003. godine uvodi nove mere ruralnog razvoja, razdvajaju se podsticaji od proizvodnje, što omogućava poljoprivrednicima da slede potrebe potrošača, čime su razvijeni novi propisi koji regulišu podršku u ruralnom razvoju. Sa tržišno-cenovne podrške poljoprivrednoj proizvodnji, koja je rezultirala velikim količinama poljoprivredno-prehrambenih proizvoda i njihovim viškovima na tržištu EU, prelazi se na sisteme podrške poljoprivrednoj proizvodnji prema kojima poljoprivredna industrija i održiva poljoprivredna proizvodnja postaju temelj poljoprivredne politike. Uvedene finansijske podrške poljoprivrednicima su usmerene na unapređenje kvaliteta proizvoda, razvoj ruralne privrede, te posebno područja sa težim uslovima

privređivanja ili udaljenijih područja.

Cilj je pomoći u poboljšanju i racionalizaciji prerade i prodaje poljoprivrednih proizvoda.

Ono za čim vapimo i zašto nam je potreban što brži ulazak u EU je tržište, pijaca na kojoj ako ste vredni, pedantni i disciplinovani, možete napraviti dobar posao.

Od velike važnosti jeste i zaštita proizvoda koje bi naša zemlja plasirala na tržište. Njihova zaštita doprinosi stvaranju identiteta i prepoznatljivosti regije ili zemlje iz koje potiču. Direktna veza proizvoda sa određenim geografskim područjem daje dodatnu vrednost i prepoznatljivost tom području, te podstiče ruralni razvoj posebno udaljenijih i dislociranih područja. Osim toga, veza sa geografskim područjem omogućava i ciljani regionalni razvoj. Zaštita omogućava podizanje i postizanje stalnog kvaliteta takvih proizvoda, a pravo upotrebe zaštićene oznake pripada svim proizvođačima i prerađivačima koji proizvode u skladu sa specifikacijom tog prehrambenog proizvoda. Proizvodi s jednom od zaštićenih oznaka zaštićeni su od svake zloupotrebe, kopiranja ili upotrebe neovlašćenih korisnika tih oznaka. Ovaj sistem podstiče proizvođače takvih proizvoda na udruživanje i zajednički nastup na tržištu, a nakon sprovedenog postupka zaštite na nacionalnom nivou postoji i mogućnost zaštite tih proizvoda na nivou EU.

Da bi se ovaj cilj ostvario nameće se potreba za bazom podataka svih poljoprivrednih-prehrambenih proizvoda koji imaju potencijala za zaštitu geografskog porekla, jer ćemo na osnovu baze podataka biti u mogućnosti da sagledamo realne potencijale koji postoje u Srbiji i baza podataka biće od ogromnog značaja u izradi dugoročne strategije u cilju podrške proizvođačima, koji proizvode proizvode sa geografskim poreklom.

Upravo u ovome je prilika za srpske proizvođače da podignu konkurentnost svojih proizvoda.

Sa stanovišta razvoja poljoprivrede gotovo i da ne postoje razlozi zašto naša zemlja ne bi trebalo da postane deo tzv. "velike evropske porodice". Postavlja se samo pitanje koliko smo mi sami spremni da prihvatimo način na koji funkcioniše celokupna EU.

Organizator projekta:

Evropski pokret
Srbija

Donator projekta:

ВРАЧАР
ГРАДСКА ОПШТИНА

Spisak autora i autorki eseja
“Srbija u Evropskoj uniji”

Marija Stojković
Marjana Stanojković
Milena Jevremović
Milica Stamenković
Miloš Jovanović
Sara Radenović
Stefan Stefanović
Uroš Maslarević

Izdavač:

Evropski pokret u Srbiji
Kralja Milana 31/II
11 000 Beograd, Srbija

Za izdavača:

Maja Bobić

Lektura:

Snežana Klasović

Dizajn i priprema za štampu:

Agencija Zakovski Design

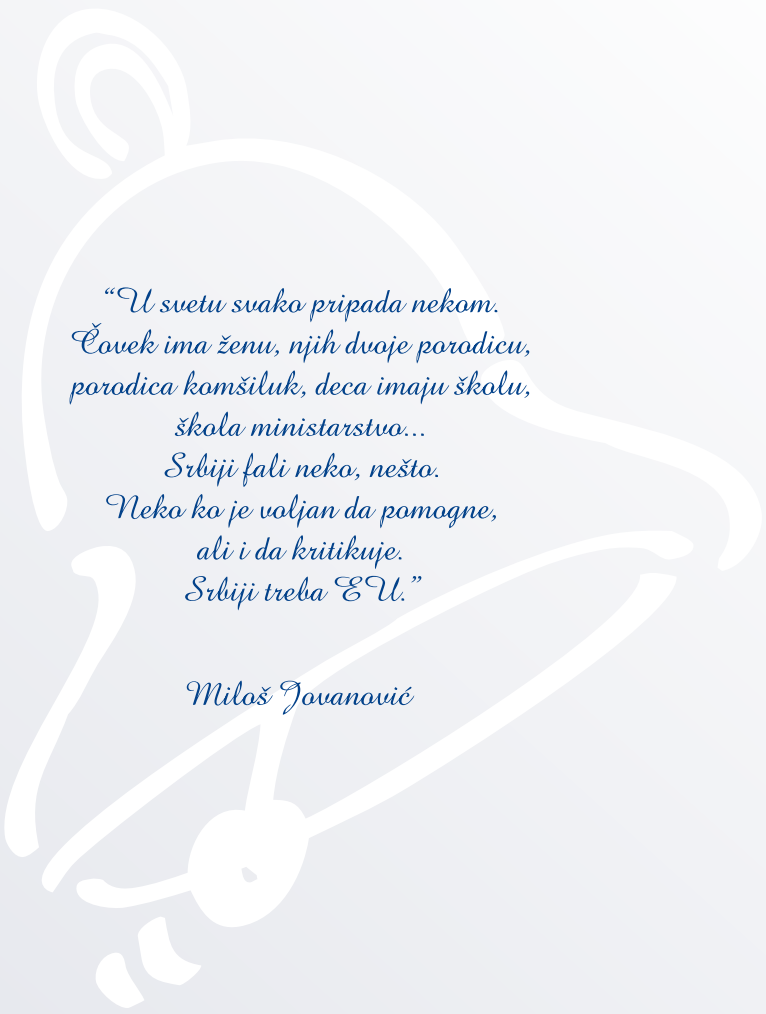
Štampa:

TIM Agency, Beograd

Tiraž: 300 komada

Beograd, januar 2008

Zvoni
ZA
Evropu!

*“U svetu svako pripada nekom.
Čovek ima ženu, njih dvoje porodicu,
porodica komšiluk, deca imaju školu,
škola ministarstvo...
Srbiji fali neko, nešto.
Neko ko je voljan da pomogne,
ali i da kritikuje.
Srbiji treba EU.”*

Miloš Jovanović

Evropski pokret u Srbiji
Kralja Milana 31/II
11 000 Beograd, Srbija

t. +381 11 3640 174
f. +381 11 3640 202

office@emins.org
www.emins.org